

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.54.2018.DP

Warszawa, 14 kwietnia 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/16/2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa drabiny aluminiowej 3 elementowej DW 3x7 oraz drabiny aluminiowej 3 elementowej DW 3x9, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę BIP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Piaskowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie w zakresie nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowe;
- 3) art. 25a ust. 1 i 6 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę BIP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Piaskowie do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 2460 zł (słownie: dwa

tysiące czterysta sześćdziesiąt złotych), stanowiącej równowartość kosztów opinii biegłego sporządzonej przez Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Katowicach.

Uzasadnienie

Pismem z 4 lipca 2018 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr BN.8361.81.2018 dotyczący drabiny aluminiowej 3 elementowej DW 3x7 (dalej jako „drabina 3x7”) oraz drabiny aluminiowej 3 elementowej DW 3x9 (dalej jako „drabina 3x9”), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę BIP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Piaskowie. Z uwagi na fakt, iż ww. przedsiębiorca wprowadził kwestionowane produkty na rynek, ponosi odpowiedzialność za ich bezpieczeństwo na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Produkty będące przedmiotem postępowania to drabiny trzyelementowe ze szczeblami, które wykonane zostały z aluminium. Na produktach zamieszczono w sposób trwały etykietę, na której widnieją m.in. dane identyfikujące produkty - „*Drabina aluminiowa 3 elementowa*”, „*DW 3x7*” lub „*DW 3x9*”, dane przedsiębiorcy „*BIP sp. z o.o., ul. Dworcowa 39, 64-500 Szamotuły, tel. 61 63 42 167*”, kod kreskowy „*5904680371007*” (drabina typ DW 3x7) *lub* „*5904680391005*” (drabina typ DW 3x9), numer normy „*EN 131*”, data produkcji „*02/2017*” oraz piktogramy dotyczące użytkowania.

W trakcie kontroli, inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa obu modeli drabin w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posiłkując się wymaganiami norm PN-EN 131-1:2015-12 *Drabiny - Część 1: Terminologia, rodzaje, wymiary funkcjonalne* (dalej jako „norma PN-EN 131-1:2015-12”), PN-EN 131-2+A2:2017-02 *Drabiny - Część 2: Wymagania, badanie, oznakowanie* oraz PN-EN 131-3:2007 *Drabiny - Część 3: Informacje użytkowe*.

W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że przy ustawieniu drabin jako przystawnych trzyelementowych rozsuwanych, szerokość podstawy drabiny aluminiowej 3 elementowej DW 3x7 wynosi $b_2=712$ mm, podczas gdy zgodnie z pkt. 4.2.1 normy PN-EN 131-1:2015-12, minimalna szerokość podstawy powinna

wynieść $b_2=734,5$ mm. Z kolei w przypadku drabiny aluminiowej 3 elementowej DW 3x9 szerokość podstawy przy ww. ustawieniu wynosi $b_2=756$ mm, podczas gdy zgodnie z pkt. 4.2.1 normy minimalna szerokość podstawy powinna wynieść $b_2=894$ mm.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 9 października 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę BIP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Piaskowie (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa drabiny aluminiowej 3 elementowej DW 3x7 oraz drabiny aluminiowej 3 elementowej DW 3x9, a także poinformował o możliwości nałożenia na przedsiębiorcę, odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów, kary za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat ilości sztuk drabin wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także z prośbą o informację na temat liczby drabin posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym oraz ewentualnych skarg lub reklamacji ich dotyczących. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez drabiny, w przypadku zadecydowania przez stronę postępowania o podjęciu działań naprawczych.

Pismem z 19 października 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że drabiny zakupiła od producenta - przedsiębiorcy DRABEST sp. z o. o. z siedzibą w Mnikowie (dalej jako „przedsiębiorca DRABEST”), a obecnie nie posiada już tych produktów na stanie magazynowym. Jednocześnie strona postępowania przekazała fakturę VAT potwierdzającą zakup 106 drabin 3x7 i 60 drabin 3x9 oraz deklarację zgodności drabin z normami PN-EN 131-1:2015-12, PN 131-2: 2017-02+A2 *Drabiny – Wymagania i badania oraz oznakowanie* i PN-EN 131-3:2018-02 *Drabiny – Informacje użytkowe* z 31 lipca 2018 r. wystawioną przez przedsiębiorcę DRABEST.

Pismem z 30 października 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że przekazana „deklaracja zgodności” stanowi kopię niepoświadczoną za zgodność z oryginałem, a w celu włączenia jej do materiału dowodowego należy przedłożyć oryginał pisma lub jego poświadczoną za zgodność kopię. Ponadto, w związku z oświadczeniem

strony postępowania, że nie jest producentem drabin, organ nadzoru poinformował ją, że stroną postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK może być także dystrybutor. Organ nadzoru wezwał stronę postępowania do wskazania, czy przedłożona faktura zakupu drabin jest jedynym dokumentem, na podstawie którego dokonała nabycia drabiny, a w przypadku dokonania innych zakupów, do przekazania dotyczących ich faktur.

Pismem z 20 listopada 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że według niej wymiar b_2 wskazany w punkcie 4.2.1 normy PN-EN 131-1:2015-12 dotyczący wzoru na szerokość podstawy ma zastosowanie do drabiny rozstawnej postawionej z dwóch elementów w kształt litery A oraz tego samego ustawienia wraz z trzecim elementem wysuniętym do góry w kształcie litery H, natomiast wymiar parametru b_2 wskazany przez inspektorów Inspekcji Handlowej dotyczy pojedynczego elementu drabiny, który jest ujęty w punkcie 4.2.4 ww. normy. Ponadto strona postępowania przedstawiła spis zakupów drabin. Jednocześnie strona postępowania przekazała oryginał deklaracji zgodności oraz kopie innej deklaracji zgodności, certyfikatu dotyczącego drabin oraz raportu z badań laboratoryjnych drabiny 3x9.

Pismem z 30 listopada 2018 r. Prezes UOKiK wskazał, że dokumenty załączone do pisma z 20 listopada 2018 r. stanowią kopie niepoświadczone za zgodność z oryginałem, a ponadto raport z badań nr 26633233/2017 został sporządzony w języku obcym, w związku z czym w celu włączenia do materiału dowodowego przedmiotowych dokumentów należy przedłożyć ich oryginały lub poświadczone kopie oraz tłumaczenie raportu z badań poświadczone przez tłumacza przysięgłego. Ponadto organ nadzoru poinformował stronę postępowania, iż przekazany przez nią raport z badań nr 26633233/2017 z 20 listopada 2017 r. dotyczy jedynie drabiny 3x9. Jednocześnie Prezes UOKiK zwrócił uwagę, iż w pkt 4.2.1 ww. raportu podano, że odległość od dołu do końca najwyższego elementu l_1 wynosi 2400 mm, czyli jest uwzględniona w deklarowanej szerokości zewnętrznej drabiny tj. $b_2 = l_1 \leq 3000$ i wynosi 343 mm. Zgodnie zaś z pomiarami przeprowadzonymi przez inspektorów Inspekcji Handlowej w przypadku drabiny 3x9 parametr minimalnej szerokości zewnętrznej drabiny - b_2 został obliczony zgodnie ze wzorem: $b_2 = b_1 + 0,1l_1 + 2t$, w przypadku kiedy $b_2 = l_1 \geq 3000$, gdyż odległość od dołu do końca najwyższego elementu l_1 wynosi 5560 mm. W związku z tym, zgodnie z pkt 4.2.1 normy PN-EN 131-1:2015-12 wartość b_2 powinna wynosić 894 mm (zgodnie ze wzorem $b_1 - 288\text{mm} + 0,1 \times l_1 - 5560\text{mm} + 2 \times t - 25\text{mm} = 894\text{mm}$), a zgodnie z przeprowadzonym pomiarem wynosi 756 mm. Prezes UOKiK wskazał, że tym samym nie znajduje tu uzasadnienia przekazane przez stronę postępowania stanowisko, iż przytoczony

przez organ nadzoru wymiar dotyczy pojedynczego elementu drabiny, który jest ujęty w punkcie 4.2.4 ww. normy, gdzie nie stosuje się tego wzoru. Ponadto organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że przekazany przez nią raport z badań drabiny ma charakter posiłkowy w rozstrzygnięciu kwestii bezpieczeństwa produktów przez organ nadzoru, gdyż na potrzeby toczącego się postępowania decydujące znaczenie mają badania próbek produktów pobieranych przez inspektorów Inspekcji Handlowej na podstawie art. 18 ust. 1a ustawy z o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowiących tę samą partię produktów. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o możliwości złożenia wniosku o przeprowadzenie badań próbek rozjemczych produktów oraz wskazał, że gdyby strona postanowiła podjąć działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty, powinna przekazać pozostałe dowody i informacje, o które wnioskował organ nadzoru w piśmie z 9 października 2018 r.

Pismem z 19 grudnia 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że uznaje zasadność stwierdzenia nieprawidłowości długości stabilizatorów drabin, jednakże nie zgadza się, że przedmiotowa nieprawidłowość ma negatywny wpływ na bezpieczeństwo użytkowników. Strona postępowania wskazała, że począwszy od 13 kwietnia 2017 r nie wprowadza drabin na rynek. Jednocześnie strona postępowania przekazała kopię oświadczenia przedsiębiorcy DRABEST oraz pismo z laboratorium badawczego TÜV Rheinland Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej jako „laboratorium TÜV Rheinland”), według którego drabina 3x9 nie powinna stwarzać nadmiernego ryzyka dla użytkowników, aczkolwiek w ramach działań korygujących należy zastosować belkę stabilizującą o zwiększonej szerokości, odpowiadającej wymiarom funkcjonalnym podanym w Tabeli 2 normy PN-EN 131-1:2015-12.

Pismem z 5 lutego 2019 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z wnioskiem o zwolnienie próbek kontrolnych drabin i przekazanie ich biegłemu – Instytutowi Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Katowicach (dalej jako „biegły”).

Postanowieniem z 8 lutego 2019 r. Prezes UOKiK powołał biegłego w celu zweryfikowania czy nieprawidłowości stwierdzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej w toku badań organoleptycznych drabiny 3x7 oraz drabiny 3x9 mają wpływ na bezpieczeństwo tych produktów, a jeśli tak, jakie wiążą się z tym zagrożenia dla ich użytkowników.

W dniu 28 marca Prezes UOKiK otrzymał opinię biegłego, w której wskazano, iż w trakcie badań weryfikujących nieprawidłowości stwierdzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej w toku badań organoleptycznych drabin wymagania normowe w zakresie

minimalnej wartości b_2 nie zostały spełnione jedynie w przypadku rozsunięcia obu ocenianych drabin w pozycji opieralnej. Jednocześnie biegły wskazał, iż wymagania dotyczące minimalnej wartości wymiaru b_2 związane są ściśle z bezpieczeństwem użytkowania drabin. W opinii biegłego wymiar ten ma bowiem bezpośredni wpływ na zachowanie odpowiedniej stateczności produktu, co przy braku spełnienia odpowiednich wymagań może stanowić przyczynę przewrócenia się drabiny – skutkującą ciężkimi obrażeniami ciała użytkującej ją osoby.

Pismem z 2 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK przekazał stronie postępowania opinię biegłego i poinformował ją, że mając na uwadze opinię biegłego, nie podziela jej stanowiska, iż drabiny nie mają negatywnego wpływu na bezpieczeństwo i uznaje, że niezbędne jest podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty w celu ochrony ich użytkowników. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania aby, w przypadku zdecydowania się na podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane drabiny, przekazała potwierdzające fakt ten dowody w terminie 14 dni od otrzymania pisma. Ponadto organ nadzoru ponownie wskazał, że dokumenty załączone do pisma z pisma z 20 listopada 2019 r. stanowią kopie niepoświadczone za zgodność z oryginałem i nie mogą zostać dopuszczone jako dowody w postępowaniu administracyjnym. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o kosztach opinii biegłego.

Pismem z 8 maja 2019 r. strona postępowania zwróciła się z wnioskiem do wydłużenie terminu na podjęcie działań i odpowiedź do dnia 8 czerwca 2019 r.

Pismem z 16 maja 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o uwzględnieniu jej wniosku o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na pismo z 2 kwietnia 2019 r. i podjęcie działań naprawczych mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez drabiny.

Pismem z 4 czerwca 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że skontaktowała się z dystrybutorami drabin i nie posiadają oni już tych produktów na stanie magazynowym. Strona postępowania oświadczyła, że wprowadziła na rynek 60 drabin 3x9 w okresie od 24 lutego 2017 do 12 kwietnia 2017 r. oraz 106 drabin 3x7 (w tym 6 sztuk w drodze sprzedaży detalicznej) w okresie od 24 stycznia 2017 r. do 12 kwietnia 2017 r. Jednocześnie strona postępowania przekazała wiadomości wysłane do dystrybutorów (zawierające wskazanie liczby drabin nabytych przez tych przedsiębiorców) oraz oświadczenia trzech dystrybutorów o nieposiadaniu drabin na stanach magazynowych.

Pismem z 21 czerwca 2019 r. Prezes UOKiK wskazał, że z przekazanych przez stronę postępowania pism skierowanych do 3 dystrybutorów drabin wynika, że sprzedała tym przedsiębiorcom w sumie 161 drabin na podstawie faktur, podczas gdy w piśmie z 4 czerwca 2019 r. oświadczyła, że sprzedała im 160 sztuk drabin. Ponadto organ nadzoru poinformował, w piśmie z 20 listopada 2018 r. strona postępowania wskazała, że nabyła od producenta w sumie 183 drabiny 3x7 (w tym 77 w roku 2016) oraz 80 drabin 3x9 (w tym 20 sztuk w roku 2016), a w piśmie z 4 grudnia 2018 r. producent drabin przedsiębiorca DRABEST oświadczył, że przedmiotowe produkty zostały wprowadzone do obrotu w roku 2017. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia powyższych sprzeczności. Jednocześnie Prezes UOKiK wskazał, że dokumenty załączone do pisma z pisma z 20 listopada 2019 r. oraz oświadczenie jednego z dystrybutorów drabin przekazane z pismem z 4 czerwca 2019 r. stanowią kopie niepoświadczone za zgodność z oryginałem i wezwał stronę postępowania do przekazania oryginałów tych dokumentów lub ich kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem w terminie 14 dni od otrzymania pisma.

W związku ze zwrotem przesyłki zawierającej pismo z 21 czerwca 2019 r. przez Poczta Polska, dnia 30 lipca 2019 r. Prezes UOKiK skierował do strony postępowania pismo o analogicznej treści.

Pismem z 23 sierpnia 2019 r. strona postępowania wniosła o przedłużenie terminu na odpowiedź na pismo z 30 lipca 2019 r. i przeprowadzenie działań naprawczych do dnia 6 września 2019 r.

Pismem z 20 września 2019 r. strona postępowania oświadczyła, że po konsultacji z producentem drabin ustaliła, że przedmiotem kontroli były drabiny wyprodukowane i wprowadzone do obrotu w roku 2017, natomiast zakup drabin w roku 2016 dotyczył innej partii. Jednocześnie strona postępowania przekazała oryginał oświadczenia dystrybutora o nieposiadaniu drabin na stanie magazynowym, faktury sprzedaży i zakupu drabin oraz kopie oświadczenia producenta drabin i pisma laboratorium TÜV Rheinland.

Pismem z 18 października 2019 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia rozbieżności co do liczby zakupionych i sprzedanych drabin, a także wskazania, czy pomiędzy partią zakupioną w 2016 r. a zakupioną w 2017 r. istniały różnice konstrukcyjne. Ponadto, z uwagi na brak możliwości wycofania drabin z rynku oraz fakt, że strona postępowania oferowała przedmiotowe produkty nabywcom indywidualnym, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do zamieszczenia ogłoszenia zawierającego opis zagrożenia stwarzanego przez drabiny oraz wskazanie przedziału czasowego, w którym były one sprzedawane na stronie internetowej lub w stacjonarnym punkcie sprzedaży. Ponadto

organ nadzoru wskazał, że przekazane z pismem z 20 września 2019 r. oświadczenia producenta drabin i pisma laboratorium TÜV Rheinland nie zostały prawidłowo poświadczane za zgodność z oryginałem i wezwał stronę postępowania do przekazania prawidłowo poświadczonych kopii.

Pismem z 6 grudnia 2019 r. strona postępowania wniosła o wydłużenie terminu na działania i odpowiedź na pismo z 18 października 2019 do dnia 31 grudnia 2019 r.

Pismem z 18 grudnia 2019 r. Prezes UOKiK wyraził zgodę na przedłużenie terminu na przekazanie informacji i dowodów wskazanych w piśmie z 18 października 2019 r. w deklarowanym przez stronę postępowania terminie.

Pismem z 7 stycznia 2020 r. strona postępowania przekazała wydruk komunikatu dla konsumentów zawierającego opis nieprawidłowości konstrukcyjnych drabin i stwarzanych przez nie zagrożeń, zamieszczonego na jej stronie internetowej.

Pismem z 27 stycznia 2020 r. strona postępowania oświadczyła, że ponieważ nie ma na stanie magazynowym żadnych drabin, nie jest w stanie wykazać, czy istnieją różnice konstrukcyjne pomiędzy drabinami zakupionymi w roku 2016 i w roku 2017. Strona postępowania oświadczyła, że zakupiła od przedsiębiorcy DRABEST w sumie 166 drabin, a pozostałe drabiny wykazane w sprzedaży pochodziły od innego dostawcy. Jednocześnie strona postępowania przekazała poświadczone za zgodność z oryginałem oświadczenie przedsiębiorcy DRABEST oraz raport z badań drabiny 3x9 przeprowadzonych przez laboratorium TÜV Rheinland nr 26633233/2017.

Pismem z 26 lutego 2020 r. Prezes UOKiK, mając na względzie wyjaśnienia strony postępowania dotyczące wadliwej partii produktów, a także fakt, że zakwestionowane drabiny były oznakowane datą produkcji „2/2017”, poinformował stronę postępowania, że postanowił ograniczyć zakres postępowania do drabin 3x7 oraz drabin 3x9 wyprodukowanych i wprowadzonych na rynek w roku 2017. Jednocześnie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca BIP sp. z o. o. z siedzibą w Piaskowie wprowadził drabinę aluminiową 3 elementową DW 3x7 oraz drabinę aluminiową 3 elementową DW 3x9 na rynek i jest ich dystrybutorem w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z tym przepisem, za dystrybutora uznaje się przedsiębiorcę uczestniczącego w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W toku postępowania jego strona przekazała fakturę nabycia drabin od przedsiębiorcy DRABEST sp. z o. o. z siedzibą w Mnikowie oraz oświadczenie tego przedsiębiorcy potwierdzające, że to on jest producentem drabin. Ponadto kody EAN, którymi oznaczone są produkty, wskazują na przedsiębiorcę DRABEST.

Zgodnie z art. 11 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor jest zobowiązany działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 131-1:2015-12 *Drabiny - Część 1: Terminologia, rodzaje, wymiary funkcjonalne* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa drabin z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanych drabin stanowiły wyniki badań organoleptycznych, w toku których stwierdzono przy ustawieniu drabin jako przystawnych trzelementowych rozsuwanych, że szerokość podstawy drabiny aluminiowej 3x7 wynosi $b_2=712$ mm, podczas gdy zgodnie z pkt. 4.2.1 normy PN-EN 131-1:2015-12, minimalna szerokość podstawy powinna wynieść $b_2=734,5$ mm. Z kolei w przypadku drabiny 3x9 szerokość podstawy przy ww. ustawieniu wynosiła $b_2=756$ mm, podczas gdy zgodnie z pkt. 4.2.1 ww. normy minimalna szerokość podstawy powinna wynieść $b_2=894$ mm.

Stwierdzone nieprawidłowości wpływają na pogorszenie stabilności drabin i mogą spowodować utratę równowagi użytkownika podczas wchodzenia, a w konsekwencji doprowadzić do upadku oraz spowodowania obrażeń ciała (np. stłuczeń, złamań kończyn, wstrząśnienia mózgu lub urazów kręgosłupa).

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował stwierdzonych nieprawidłowości, ale jednocześnie stwierdził, że nie stwarzają one zagrożenia dla użytkowników. Ostatecznie jednak podjął działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty wskazane przez Prezesa UOKiK.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania wprowadziła na rynek 100 drabin 3x7 oraz 60 drabin 3x9 w okresie od 13 stycznia 2017 r., do 12 kwietnia 2017 r., poprzez sprzedaż innym przedsiębiorcom, a w przypadku 6 drabin 3x7 w drodze sprzedaży detalicznej. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty, strona postępowania skontaktowała się z dystrybutorami produktu w celu ostrzeżenia ich o zagrożeniach stwarzanych przez drabiny i ustalenia, czy posiadają oni przedmiotowe produkty na stanach magazynowym oraz zamieściła na swojej stronie internetowej komunikat z ostrzeżeniem dla konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez drabiny. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu drabin na stanie

magazynowym i wydruk strony internetowej z zamieszczonym komunikatem dla konsumentów.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane drabiny, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że strona postępowania jest dystrybutorem produktu, zasadne jest umorzenie postępowanie w zakresie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa jako bezprzedmiotowego. Zgodnie z art. 105 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Przyczyny bezprzedmiotowości mogą zaistnieć zarówno przed wszczęciem postępowania, jak i pojawić się po jego wszczęciu oraz mogą być różnorodnej natury. Dzieli się je na podmiotowe i przedmiotowe, te ostatnie zaś na spowodowane faktami naturalnymi lub zdarzeniami prawnymi. Tym samym bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a., może wynikać z bardzo różnorodnych przyczyn, ich katalog nie jest zamknięty (*vide* wyrok WSA w Łodzi z 27 października 2016 r., II SA/Łd 416/16). O bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego w rozumieniu art. 105 § 1 KPA można mówić wówczas, gdy odpadł jeden z konstytutywnych elementów sprawy administracyjnej. Tak rozumiana przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, może również powstać w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem (*vide* wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 25 października 2017 r., II SA/Go 640/17). Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania jest dystrybutorem produktów, a zatem nie jest podmiotem, wobec którego może być orzeczona kara pieniężna określona w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bowiem zgodnie z jego treścią, kara pieniężna za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa może być nałożona na producenta takiego produktu.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę BIP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Piaskowie obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 2460 zł (słownie: dwa tysiące czterysta

sześćdziesiąt złotych), stanowiącej równowartość kosztów opinii sporządzonej przez Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Katowicach.

Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalony został na podstawie faktury VAT nr 00007/BW/74/413/2019 z 22 marca 2019 r., wystawionej przez Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Katowicach.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 z późn. zm.), przedsiębiorca BIP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt 1 i 2 sentencji decyzji.
- 2) W przypadku, gdyby strona zamierzała zakwestionować tylko rozstrzygnięcie zawarte w pkt 3 sentencji decyzji, w zakresie nałożonego obowiązku poniesienia opłaty za badania laboratoryjne, strona może, na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 oraz na podstawie art. 141 § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poz. 256), w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy

- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poza. 2325 ze zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 5) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 6) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poza. 2325 ze zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 7) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 poza. 256), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
- 8) Informujemy, że zgodnie z art. 15zzs ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374), który wszedł w życie w dniu 31 marca 2020 r., w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, począwszy od dnia 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach sądowych, w tym sądownoadministracyjnych, a także w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres. Jednocześnie jednak, czynności dokonane w tym okresie są skuteczne.**

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak
/podpis elektroniczny/